

C. DESSANTI, Disegno da viaggio (kombinirana tehnika)

1985, Šibenik). Bavi se izradom medalja i plaketa. Sudjeluje na skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu (od 1950) te u radu lik. kolonija u Rovinju, Iloku i Primoštenu; kao član »Grupe 5« (B. Becić, A. Despot, Z. Gradiš, J. Poljan, Z. Slevec) izlagao u Rijeci i Zagrebu 1957, Ljubljani 1959.

LIT.: *J. Baldani*, Kritičari odabiru (katalog), Zagreb 1977. — *V. Zlamalik*, Memorijal Ive Kerdića (katalog), Osijek — Zagreb 1980. Ma. B.

DESSANTI, Cesco, slikar (Rovinj, 21. I. 1926). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1949 (prof. Tartaglia). Od 1953. živi u Italiji. Njegovi B. DEŠKOVIĆ, *Odmor.* Zagreb, Gliptoteka HAZU

ekspresionistički crteži naglašene linearnosti imaju figurativno ishodište. Najčešće se služi kombiniranim tehnikama, poglavito sepijom na biranim, specijalno izrađenim papirima. Samostalno izlagao u Bresci (1960, 1963, 1971), Firenzi (1965), Rovinju (1967), Piacenzi (1969, 1971, 1973, 1980), Rimu (1967, 1971, 1975), Milanu (1963, 1972, 1973), te na mnogim kolektivnim izložbama (Međunarodna izložba originalnog crteža u Rijeci, 1974, 1976). Objavio zbirku pjesama *Così nel tempo* (Rim 1983).

LIT.: E. F. Accrocca, Cesco Dessanti (katalog), Firenza 1965. — A. Pauletić, Cesco Dessanti (katalog), Rovinj 1967. — M. Venturoli, Cesco Dessanti (katalog), Rim i Brescia 1971. — G. Caproni, Le »Genti nude e spaventate« di Cesco Dessanti (katalog), Civitanova Marche 1977.

DE SURGGE, Urban → URBAN DE SURGGE

DEŠKOVIĆ, Andrija, graditelj u Dubrovniku (XV. st.). S R. Brajkovićem radio je od 1437. na zvoniku korčulanske katedrale. God. 1469. sagradio kameni most u Dolima kraj Stona.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI st. u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 88, 92.

DEŠKOVIĆ, Branislav, kipar (Pučišća, 11. III. 1883 — Zagreb, 21. VIII. 1939). Umjetničku akademiju polazi u Veneciji (1903—05) u specijalki A. dal Zotta. Nakon kraćega boravka u Beču odlazi 1907. u Pariz, gdje redovito izlaže na »Salonu« (1908, 1911, 1912, 1920, 1921). Izlaže s društvom »Medulić« u Splitu (1908, 1919), Ljubljani (1909) i Zagrebu (1910), a samostalno u Sarajevu (1910). Kao dobrovoljac odlazi 1914. u rat u Crnu Goru, a 1916. u Rim, Ženevu i Pariz. Narušeno zdravlje zbog bohemskoga života i uživanja droga dovodi ga do živčane i umne poremećenosti. Od 1921. živio je u Splitu.

Najraniji Deškovićevi radovi nastaju pod utjecajem akademskoga školovanja i talijanskih verista i realistički su po karakteru (portret kipara A. dal Zotta). Pod utjecajem Rodinove skulpture razvija svoj stil blizak impresionizmu ali s prisutnim secesijskim značajkama (portreti O. Tartaglie i V. Michelija Tomića). Na njegovo formiranje kao najizrazitijega animalista u novijoj hrv. skulpturi presudno je utjecao kipar P. P. Trubeckoj. D. je u glini modelirao lovačke pse i konje u karakterističnim i trenutno fiksiranim pokretima (Pas koji se češe, Naglo zaustavljeni pas, Prepeličar, Pas na tragu, Pas u lovu, Irski seter, Bosanac na konju, Odmor). Pod utjecajem domoljubne ideologije, secesije i monumentalizma A. Bourdellea modelira u zatvorenim i stiliziranim oblicima skulpture s naglašenim idejnim i programatskim sadržajima (Balkanski blok, Marko Kraljević). U razdoblju bolesti vraća se impresionističkomu stilu (Pijanac, Pas koji se šulja). Njegovi radovi nalaze se u Splitu i Zagrebu te u Galeriji »Branko Dešković« u Bolu na Braču. Posmrtna izložba njegovih radova priređena je 1940. a retrospektivna 1966, u Splitu.

LIT.: S. Perišić, Branislav Dešković, Hrvatski dnevnik, 1910, 219. – Ć. Čičin-Šain, Tragični lik kipara Deškovića, Novosti, 25. XII. 1940. – C. Fisković, Branislav Dešković,

